

nye Lønningslov, kom der helt nye Regler ogsaa for Pensionisterne, men derved er der sket det, at de Folk, der tog deres Afsked før 1. Oktober 1919, behandles langt daarligere end de, der har taget deres Afsked siden den Tid. Det er klart, at disse Mennesker ikke kan forstaa andet, end at der gøres en Uret imod dem. Vi vedtog særlige Bestemmelser for disse Pensionister i Fjor, Bestemmelser, som hjalp dem betydeligt, men de er stadig væk ringere stillet end de Folk, der har taget deres Afsked senere, og det forekommer mig, at naar de har tjent i de samme Embeder, har de ogsaa Krav paa den samme Pension. Jeg vil henstille, at man faar ændret disse Bestemmelser, saadan at de paagældende faar Pension efter de nugældende Regler i Forhold til de Embeder, de har været i.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger angaaende Bestræbelserne for at afskaffe Arbejdsløsheden. Der forekommer det mig, at Regeringen ikke har været særlig ivrig, heller ikke med Hensyn til at faa de Statsarbejder i Gang, som er bevilget. Jeg synes, vi har et særlig grelt Eksempel fra Viborg. Det er som bekendt vedtaget, at der skal bygges en ny Statsskole i Viborg. Det er flere Aar siden, det blev vedtaget, og allerede i Fjor Efteraar blev Jordarbejdet udbudt, og det blev udført i Løbet af sidste Vinter. Vi havde derefter i Viborg haabet paa, at Byggearbejdet og det øvrige Arbejde skulde være kommet i Gang i Sommer, saa man derved kunde have aflastet en stor Del af den Arbejdsløshed, der er blandt Bygningshaandværkerne. Det vilde have hjulpet ikke saa lidt i Viborg, naar vi havde faaet Arbejdet med denne store Skole i Gang i Sommer. Men den højtærede Minister vilde det ganske anderledes. Først den 4. Juni gik man til at holde Licitation over Fundamenteringsarbejderne, endskønt selve Jordarbejdet var blevet færdigt i April.

Men da saa denne Licitation var afholdt, og Arkitekten erklærede, at de havde udmærket acceptable Tilbud fra et Par Murere i Viborg, viste det sig, at Undervisningsministeren ikke vilde acceptere dem. Han kom i Tanke om, at han skulde have at vide, hvad denne Skole kom til at koste, og han meddelte mig, at han havde aldrig haft nogen Beregning over det. Det undrer mig noget, naar man havde udbudt et Arbejde i Fjor Efteraar, at man saa ikke havde søgt Rede paa, hvad Skolen skulde koste. Det var noget, man først skulde have noget at vide om, da Licitationen over Fundamenteringsarbejderne blev udbudt i Juli. Re-

sultatet blev, at dette Arbejde først blev accepteret i de sidste Dage i September, saa det har ligget stille hele Sommeren. Først nu har man begyndt at fundamentere. De øvrige Arbejder, Murer- og Tømrerarbejdet, er slet ikke udbudt endnu. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister, at han søger disse Arbejder udbudt saa snart som muligt; saa kunde der endnu være Haab om at faa noget af dette Arbejde frem i Vinter. Sommeren er spildt, det er der ikke noget at gøre ved; men kunde vi faa noget Arbejde i Gang i Vinter, var der dog en Del vundet. Det er nu ikke alene paa dette Omraade, at man fra Administrationens, Autoriteternes Side forhindrer, at vi faar Arbejder i Gang. Der skal bygges en Privatbane fra Viborg til Faarup, og der er for lang Tid siden givet Koncession paa denne Bane. Kommunerne, der er interesserede deri, skaffede i Foraaret med store Bekostninger et Laan paa over 1 Mill. Kr. Det var et dyrt Laan, og det var et stort Offer, som Kommunerne bragte, men de gik med dertil, fordi de ønskede det Arbejde i Gang i Vinter. Det var ogsaa lovet af Besigtigelseskommissionen, at den skulde være kommet og besigtiget i Maj eller Juni, og saa havde vi ment, at det store Arbejde kunde være sat i Gang i Vinter. Men det viste sig, at Besigtigelseskommissionen, hvis Formand er kongelig Kommissarius Linnemann, tror jeg, han hedder, ikke kunde komme i Sommer. Først i Slutningen af September kom den, og først da kunde der begyndes paa Udarbejdelse af Planer og Licitationsbetingelser. Men derved er det blevet forhindret, at Arbejdet kommer i Gang i Vinter; det bliver da i hvert Fald først langt hen paa Vinteren, inden det kan ske, trods det, at Kommunerne havde skaffet Pengene allerede i Forsommeren og ligger med 1 Mill. Kr. i Kassen, fordi baade By- og Landkommunerne vilde have Arbejdet udført og gjorde, hvad de formaaede, for at faa det i Gang. Men fra Autoriteternes Side har man forhindret det. Da endelig Besigtigelseskommissionen var færdig til at komme derud, kunde den ikke besigtige hele Banen. Hverken i Nærheden af Viborg eller Faarup, Endestationerne, kunde den besigtige, fordi Statsbanerne ikke var færdige med deres Overvejelser om, hvor de vilde have Indkørselen til Statsbanerne, hvor Forbindelsen med Statsbanestationerne skulde være. Jeg henstiller til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han søger at faa dette Forhold ordnet saaledes, at Statsbanerne kan blive færdige med deres Overvejelser. De har haft adskillige Aar til det. Det, der særlig